

Sygn. akt I Ns 970/14

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Bogusław Glinka

Protokolant: Joanna Bobrowska

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2016 roku na rozprawie

sprawy z wniosku ***P. L. (1)***

o uchylenie aktu poświadczenia dziedziczenia i stwierdzenie nabycia spadku po J. W. (1)

oraz z wniosków ***M. P., M. W. (1), J. W. (2) i M. W. (2)***

o zatwierdzenie uchylenia się od skutków prawnych złożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku

p o s t a n a w i a:

1/ oddalić wnioski ***M. P., M. W. (1), M. W. (2) i J. W. (2)*** o zatwierdzenie uchylenia się od skutków prawnych złożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku po ***J. W. (1)***;

2/ uchylić zarejestrowany akt poświadczenia dziedziczenia po ***J. W. (1)*** sporządzony przez notariusza ***Z. P.*** w Kancelarii Notarialnej w ***D.*** dnia 06 grudnia 2012 roku Repertorium A numer (...);

3/ stwierdzić, że spadek po ***J. W. (1)***

zmarłym dnia 28 listopada 2012 roku w I. w Austrii

ostatnio stale zamieszkałym w ***B.***

na podstawie ustawy

n a b y ł y: żona ***E. W.*** oraz córki ***M. S. (1)*** z domu ***W. i P. L. (2)*** z domu ***W.*** – ***po 1/3 części;***

4/ zasądzić od uczestników na rzecz wnioskodawczynie tytułem zwrotu kosztów postępowania:

- od ***E. W. i M. S. (2)*** po 21,16 zł,
- od ***M. P., M. W. (1), M. W. (2) i J. W. (2)*** po 81,16 zł.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczynie ***P. L. (1)*** wniosła o uchylenie aktu poświadczenia dziedziczenia sporządzonego przez notariusza ***Z. P.*** w dniu 06 grudnia 2012 r. i stwierdzenie nabycia spadku po ***J. W. (1)***, zmarłym w dniu 28 listopada 2012 r. w ***I.*** w ***Austrii***, zamieszkałym przed śmiercią w ***B.*** na podstawie ustawy przez ***E. W.***, jako żonę spadkodawcy oraz córki ***M. S. (2)*** i ***P. L. (1)***, gdyż pozostałe dzieci spadkodawcy odrzuciły spadek.

Uzasadniając wniosek podała, że akt poświadczenia dziedziczenia sporządzony bez jej udziału i z pominięciem faktu, iż jest córką spadkodawcy J. W. (1), o czym wiedziała jego rodzina, w tym żona E. W., wysyłające jej alimenty w imieniu męża.

Uczestnicy postępowania E. W., M. S. (2), M. P., M. W. (2), M. W. (1) i J. W. (2) zgodzili się z wnioskiem, z tym że M. P., M. W. (2), M. W. (1) i J. W. (2) złożyli oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczeń złożonych pod wpływem błędu i wnieśli o stwierdzenie nabycia spadku po J. W. (1) przez wszystkie dzieci spadkodawcy i jego małżonkę.

Wnioski o uchylenie się od skutków prawnych oświadczeń o odrzuceniu spadku złożonych pod wpływem błędu zostały wyłączone celem odrębnego nadania biegu i rozpoznania, a po uzupełnieniu braków formalnych i uiszczeniu opłat sądowych połączone z niniejszą sprawą celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia, w tym w przedmiocie zatwierdzenia oświadczeń o uchyleniu się od skutków prawnych odrzucenia spadku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spadkodawca J. W. (1) zmarł w dniu 28 listopada 2012 roku w I. w Austrii, a przed śmiercią posiadał stałe miejsce zamieszkania w kraju w B..

Dowód: akt zgonu USC w B. nr (...)

zapewnienie spadkowe E. W.

Spadkodawca w chwili śmierci był żonaty z E. W. i z małżeństwa pozostawił 5 dzieci: M. S. (2), M. P., M. W. (1), M. W. (2) i J. W. (2). Spadkodawca posiadał także córkę sprzed małżeństwa ze związku z A. D. P. L. (1).

Dowód: akt małżeństwa wnioskodawczyni i spadkodawcy USC w P. nr (...)

akt małżeństwa M. S. (2) USC w B. nr (...)

akt małżeństwa M. P. USC w B. nr (...)

akt urodzenia J. W. (2) USC w B. nr (...)

akt urodzenia M. W. (1) USC w B. nr (...)

akt urodzenia M. W. (2) USC w B. nr (...)

akt urodzenia wnioskodawczyni USC w D. nr (...)

akt małżeństwa wnioskodawczyni Merostwa w A. nr (...)

zapewnienie spadkowe E. W.

W dniu 06 grudnia 2012 r. przed notariuszem Z. P. w Kancelarii Notarialnej w D. stawili się uczestnicy E. W., M. S. (2), M. P., M. W. (1), M. W. (2) i J. W. (2) i złożyli oświadczenia spadkowe: E. W. i M. S. (2) o prostym przyjęciu spadku, natomiast M. P., M. W. (1), M. W. (2) i J. W. (2) o odrzuceniu spadku, przy czym odrzucający spadek oświadczyli, że nie mają zstępnych. W tym samym dniu notariusz Z. P. sporządziła protokół dziedziczenia, do którego uczestnicy złożyli zgodne oświadczenie, że spadkodawca w chwili śmierci był żonaty z E. W. i z małżeństwa miał pięcioro dzieci: M. S. (2), M. P., M. W. (1), M. W. (2) i J. W. (2), a nadto, że dzieci przysposobionych i pozamałżeńskich nie miał. Do protokołu uczestnicy złożyli także oświadczenie, że nikt nie zrzekał się dziedziczenia, nie został uznany za niegodnego, a spadkodawca testamentu nie sporządził.

Na podstawie wskazanych oświadczeń notariusz sporządziła akt poświadczenia dziedziczenia, w którym poświadczyła, że spadek po J. W. (1) na podstawie ustawy nabyły wprost żona E. W. i córka M. S. (2) w udziałach po 1/2 każda. Akt poświadczenia dziedziczenia został zarejestrowany w Rejestrze Aktów Poświadczenia Dziedziczenia w dniu 06 grudnia 2012 r. pod nr 188 151.

Dowód: akt poświadczenia dziedziczenia rep. A nr 6412/2012

protokół dziedziczenia rep. A nr 6411/2012

protokół przyjęcia oświadczeń o przyjęciu spadku rep. A nr 6400/2012

protokół przyjęcia oświadczeń o odrzuceniu spadku rep. A nr 6404/2012 w I Ns 1064/12

Rodzina spadkodawcy wiedziała, że J. W. (1) posiadał pozamałżeńską córkę, tj. wnioskodawczynię P. L. (2). Ponieważ pracował przez wiele lat w Austrii w jego imieniu żona E. W. przesyłała jej alimenty należne od ojca. Spadkodawca zabrał także wnioskodawczynię, gdy miała kilkanaście lat do swego domu i poznał ją ze swoją rodziną. Rodzeństwo przyrodnie nie utrzymywało jednak ze sobą kontaktów.

Dowód: przesłuchanie stron

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należało rozstrzygnąć o wnioskach M. P., M. W. (2), M. W. (1) i J. W. (2) o zatwierdzenie uchylecia się od skutków prawnych oświadczeń o odrzuceniu spadku po J. W. (1) złożonych pod wpływem błędu.

Wszystkie wnioski w tym zakresie podlegały oddaleniu, jako niezasadne.

Zgodnie z przepisem art. 1019 § 1 k.c. Jeżeli oświadczenie o przyjęciu lub o odrzuceniu spadku zostało złożone pod wpływem błędu lub groźby, stosuje się przepisy o wadach oświadczenia woli z następującymi zmianami:

- 1) uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia powinno nastąpić przed sądem;
- 2) spadkobierca powinien jednocześnie oświadczyć, czy i jak spadek przyjmuje, czy też go odrzuca.

Spadkobierca, który pod wpływem błędu lub groźby nie złożył żadnego oświadczenia w terminie, może w powyższy sposób uchylić się od skutków prawnych niezachowania terminu (§ 2), przy czym uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia o przyjęciu lub o odrzuceniu spadku wymaga zatwierdzenia przez sąd (§ 3).

W pierwszym rzędzie należy jednak wskazać, że oświadczenie o przyjęciu lub odrzuceniu spadku jest jednostronną czynnością prawną, do której w zasadzie mają zastosowanie ogólne przepisy o wadach takiego oświadczenia woli, z wynikającymi z art. 1019 k.c. modyfikacjami w odniesieniu do błędu i groźby. Konstrukcja uchylecia się od skutków prawnych złożonego pod wpływem błędu oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku (art. 1019 § 1 k.c.) została rozciągnięta na sytuacje, w których pod wpływem błędu spadkobierca nie złożył żadnego oświadczenia w terminie (art. 1019 § 2 k.c.), a więc takie, w których w istocie spadkobierca uchyla się nie od skutków prawnych swego oświadczenia, lecz od skutków prawnych biernego zachowania się (niezłożenia oświadczenia). W tych wypadkach skuteczne uchylenie się od skutków niezłożenia oświadczenia w terminie powoduje wyłączenie działania fikcji prostego przyjęcia spadku, wynikającej z art. 1015 § 2 zd. 1 k.c. lub, w konkretnych okolicznościach, z dobrodziejstwem inwentarza (art. 1015 § 2 zd. 2 k.c.). Należy przy tym zauważyć, że pomimo braku precyzji w konstrukcji art. 1019 k.c. przyjmuje się, że określone w nim szczególne przesłanki odnoszą się do uchylecia się od skutków zarówno złożenia, jak i niezłożenia w terminie oświadczeń o przyjęciu (odrzucaeniu) spadku przez działającego pod wpływem błędu spadkobiercę. W obu tych sytuacjach uchylenie się od skutków prawnych powinno nastąpić przed sądem, spadkobierca powinien

jednocześnie oświadczyć, czy i jak spadek przyjmuje, czy też go odrzuca, a skuteczność uchylenia się uzależniona jest od zatwierdzenia przez sąd.

Stosowanie natomiast do wad omawianych oświadczeń ogólnych przepisów o wadach oświadczeń woli, oznacza – w wypadku, gdy wadą tą jest błąd – że błąd musi dotyczyć treści czynności prawnej oraz że musi być istotny (art. 84 § 1 i 2 k.c.). Błąd uczestników, co do kręgu spadkobierców i pominięcie w oświadczeniu przed notariuszem przyrodniej siostry – wnioskodawczyni P. L. (1) nie dotyczył treści oświadczeń spadkowych, lecz nieprawdziwości oświadczenia o kręgu spadkobierców i nieistnienia dzieci pozamałżeńskich. Natomiast odrzucenie spadku przez uczestników motywowane było wolą, by spadek przypadł matce E. W. i siostrze M. S. (2), a zatem nie dotyczył treści oświadczenia, obejmującego wolę przyjęcia albo odrzucenia spadku (określonych praw i obowiązków majątkowych zmarłego) po określonej osobie. Brak błędu w tym zakresie oznacza brak spełnienia przesłanek z art. 1019 § 1 k.c., a więc i brak podstaw do zatwierdzenia oświadczeń uczestników o uchyleniu się od skutków prawnych uprzedniego odrzucenia spadku.

Dodać jedynie dla formalności wypada, że spadkobierca może uchylić się od skutków prawnych oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku złożonego pod wpływem błędu lub groźby w terminie określonym w art. 88 § 2 k.c., tj. w ciągu roku od wykrycia błędu lub ustania stanu obawy przy groźbie. Oświadczenie o uchyleniu może być złożone w każdym czasie, nawet po dziale spadku, byleby zachowany został termin zawity z art. 88 § 2 k.c. Co do zasady oświadczenia uczestników złożone byłyby w terminie, gdyby przyjąć, że o istnieniu wnioskodawczyni dowiedzieli się z jej wniosku w niniejszej sprawie. Tak jednak nie było, gdyż Zdaniem Sądu, większość rodziny spadkodawcy z pewnością wiedziała o istnieniu P. L. (2), nieślubnej córki spadkodawcy, a niewiarygodne są twierdzenia pozostałych, że nie wiedzieli o jej istnieniu. Skoro spadkodawca, jako ojciec zapoznał rodzinę z najstarszą swoją córką, to zupełnie niewiarygodne są twierdzenia, że wyrażał wątpliwości, co do swojego ojcostwa względem tego dziecka. Także fakt płacenia alimentów przez żonę spadkodawcy przeczą twierdzeniom o dowiedzeniu się o jej istnieniu dopiero z jej wniosku. Zresztą pogardliwy stosunek do wnioskodawczyni – jako przyrodniej siostry – prezentowany na rozprawie przez J. W. (2) wywołuje odmienne wrażenie, że chodzi o sprawy wyłącznie majątkowe, a zatajenie istnienia wnioskodawczyni przy sporządzaniu aktu poświadczenia dziedziczenia jawi się jako przemyślane i celowe. Trudno przyjąć, by cała rodzina ogarnięta była zbiorową amnezją w tym zakresie. 12 Jeśli zatem uczestnicy zamierzający się uchylić od skutków prawnych uprzedniego odrzucenia spadku, to mając wiedzę o istnieniu wnioskodawczyni już w chwili sporządzania aktu poświadczenia dziedziczenia, i gdyby nawet wówczas pozostawali w stanie żałoby powikłanej (czego nie udowadniali), to stan żałoby z pewnością ustał po kilku miesiącach, wobec czego złożenie oświadczeń po upływie 3 lat było nieskuteczne.

Przechodząc do poszczególnych wniosków, należy wskazać, iż niosek M. P. podlegał oddaleniu już przyczyn formalnych, bowiem nie złożyła ona przed sądem oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych odrzucenia spadku i oświadczenia o przyjęciu spadku po J. W. (1), co w świetle wymienionego przepisu art. 1019 k.c. jest warunkiem koniecznym. Oświadczenie o przyjęciu lub o odrzuceniu spadku może być wprawdzie złożone w formie pisemnej, ale z podpisem urzędowo poświadczonym. W takiej samej formie musiałyby zostać udzielone pełnomocnictwo do tej czynności (art. 1018 § 3 k.c.). M. P. złożyła oświadczenie w zwykłej formie pisemnej, co nie rodzi skutków prawnych i już z tej przyczyny Sąd nie miał podstaw do zatwierdzenia jej oświadczenia. Nadto z jego treści wynikało, podobnie jak w przypadku pozostałych wnioskodawców, że nie była ona w błędzie, co do treści czynności prawnej, lecz w zakresie motywacji. Wiedziała o istnieniu P. W., zataiła tę okoliczność przed notariuszem, a powodem, dla którego odrzucała spadek była chęć, by przypadł on matce i siostrze. Zatem w mocy pozostaje jej oświadczenie o odrzuceniu spadku złożone przed notariuszem.

Oddaleniu podlegały także pozostałe wnioski o zatwierdzenie uchylenia się od złożenia oświadczeń o odrzuceniu spadku po J. W. (1) złożone pod wpływem błędu. M. W. (2), M. W. (1) i J. W. (2) w oświadczeniach złożonych przed Sądem powoływali się na błąd, co do motywacji, a nie treści czynności prawnej. Wszyscy chcieli, by spadek przypadł matce i siostrze M. S. (2), które

miały załatwiać sprawy majątkowe po zmarłym ojcu w Austrii. Oświadczenia o przyjęciu, bądź o odrzuceniu spadku w swojej treści obejmuje: osobę spadkodawcy, czyli po kim spadek przypada i tytuł powołania do spadku (z ustawy lub testamentu) oraz stan spadku, warunkujący wolę jego przyjęcia albo odrzucenia. Żadne z oświadczeń nie dotyczyło treści czynności prawnej, a jedynie motywacji. Nadto z pewnością dwoje z nich M. i M. W. (3) wiedzieli o istnieniu P. L. (2) i zataili ten fakt przy sporządzaniu protokołu dziedziczenia przez notariusza. Ich wyjaśnienia, że mieli wątpliwości, co do rzeczywistego ojcostwa ich ojca nie zasługują ani na wiarę, ani nie wywołałyby skutku prawnego. Gdyby bowiem oświadczyli przed notariuszem, że spadkodawca posiadał jeszcze jedną córkę, notariusz zobowiązany byłby odmówić sporządzenia aktu poświadczenia dziedziczenia. Wątpliwości, co do ojcostwa spadkodawcy wobec P. L. (2), nie zgłaszała E. W., która przekazywała na jej rzecz alimenty w imieniu spadkodawcy. Także oświadczenie J. W. (2), że nie wiedział on o istnieniu P. L. (2), w kontekście wiedzy wszystkich pozostałych członków rodziny spadkodawcy, nie zasługuje na wiarę. Nawet jednak, gdyby nie wiedział on rzeczywiście o posiadaniu przez ojca przedmałżeńskiej córki, jego oświadczenie o uchyleniu się od skutków odrzucenia spadku także sprowadzało się do błędu w motywacji, a nie treści czynności prawnej, zatem nie uzasadniało zatwierdzenia przez Sąd. W komentarzu do art. 1019 k.c. wskazano, że „Nie ma znaczenia prawnego błąd w motywach działania spadkobiercy, np. syn spadkodawcy, odrzucając spadek, czyni to dlatego, że chce, aby do dziedziczenia doszedł jego syn (wnuk spadkodawcy), tymczasem syn ten zostaje uznany za niegodnego dziedziczenia. Błąd bowiem musi być błędem co do treści dokonywanej czynności prawnej” [E. S., Komentarz do Kodeksu cywilnego. Księga czwarta. Spadki. Wydawnictwo (...). W. 1995].

W ocenie Sądu oświadczenia M. W. (2), M. W. (1) i J. W. (2), którzy usprawiedliwiali zatajenie, że spadkodawca posiadał jeszcze jedną córkę, dotyczą złożenia fałszywego zapewnienia spadkowego przed notariuszem, a nie odnoszą się do treści czynności prawnej obejmującej oświadczenia o odrzuceniu spadku. Wszyscy uczestniczący w sporządzaniu protokołu dziedziczenia zatajenie tego faktu usprawiedliwili szokiem po nagłej, samobójczej śmierci spadkodawcy. Jednak innych błędnych informacji mimo wskazanego szoku nie podawali, ani innych błędów nie popełnili poza zatajeniem istnienia jeszcze jednej córki spadkodawcy. Okoliczność ta, jako odnosząca się do winy, będzie miała ewentualnie znaczenie przy ocenie karnoprawnej złożenia fałszywego oświadczenia przed notariuszem, o której to odpowiedzialności notariusz uczestników czynności przecież pouczył.

Z tej przyczyny Sąd oddalił wnioski o zatwierdzenie uchylenia się od złożenia oświadczeń o odrzuceniu spadku przez wszystkich składających taki wniosek.

Wniosek o uchylenie aktu poświadczenia dziedziczenia i stwierdzenie nabycia spadku po J. W. (1) jest zasadny i podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z przepisem art. 679 k.p.c. (§ 1) dowód, że osoba, która uzyskała stwierdzenie nabycia spadku, nie jest spadkobiercą lub, że jej udział w spadku jest inny niż stwierdzony, może być przeprowadzony tylko w postępowaniu o uchylenie zarejestrowanego aktu poświadczenia dziedziczenia, przy czym wniosek o wszczęcie takiego postępowania może zgłosić każdy zainteresowany (§ 2). W razie natomiast przeprowadzenia dowodu, że spadek w całości lub w części nabyła inna osoba niż wskazana w tym akcie, sąd spadku, uchylając akt poświadczenia dziedziczenia, stwierdzi nabycie spadku zgodnie z rzeczywistym stanem prawnym (art. 679 § 3 k.p.c.). Ten więc sposób umożliwia uzyskanie przez rzeczywistego spadkobiercę - a także takiego, którego prawa zostały stwierdzone w części za niezgodnie z rzeczywistym stanem prawnym - nowego stwierdzenia nabycia spadku, zgodnego z rzeczywistym stanem prawnym i wywołującego odpowiednie skutki materialnoprawne. Tym samym art. 679 k.p.c. nie tylko realizuje ochronę

dziedziczenia spadkobiercy, lecz zastępuje instytucję wznowienia postępowania w tych sprawach, w drodze żądania zmiany dotychczasowego, wadliwego stwierdzenia nabycia spadku.

Sąd jednoznacznie ustalił, że wnioskodawczyni ma legitymację do wystąpienia z niniejszym wnioskiem, skoro jest córką spadkodawcy J. W. (1). Bez wątplenia również, wnioskodawczyni, jako osoba nie biorąca udziału w sporządzaniu aktu poświadczenia dziedziczenia, przy wnoszeniu niniejszego wniosku nie jest ograniczona czasowo, zaś roczny termin przewidziany w art. 679 § 1 zdanie drugie k.p.c. nie ma do niej zastosowania (por.. uchwała SN z dnia 27 kwietnia 1982 r., III CZP 15/82, OSNC 1982, nr 8-9, poz. 118).

Rzeczą Sądu było zatem rozstrzygnięcie - w świetle stosowanych w tym postępowaniu przepisów art. 669, 669¹, 670 i 677 - zgodnie z rzeczywistym stanem faktycznym i prawnym, kto jest spadkobiercą powołanym do spadku po J. W. (1). Przy czym w pierwszej kolejności uchyleniu podlegał wadliwie poświadczający dziedziczenia zarejestrowanych akt poświadczenia dziedziczenia po J. W. (1).

Należy zaznaczyć, że w niniejszej sprawie zastosowanie mają przepisy obowiązujące w dniu otwarcia spadku po J. W. (1), tj. w dniu 28 listopada 2012 roku.

W polskim porządku prawnym, zgodnie z przepisem art. 926 § 1 k.c., istnieją dwa źródła powołania do spadku. Pierwszym z nich jest wola spadkodawcy wyrażona w testamencie. Drugim zaś są przepisy ustawy. W niniejszej sprawie Sąd ustalił, w oparciu o zapewnienia spadkowe, że spadkodawca nie pozostawił testamentu, co oznacza, iż spadek po nim dziedziczony jest na podstawie przepisów ustawy.

W tej sytuacji należało ustalić krąg osób uprawnionych do dziedziczenia po spadkodawcy. Zgodnie z przepisami art. 931 § 1 k.c., w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; dziedziczą oni w częściach równych. Jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta całości spadku.

W przedmiotowej sprawie w oparciu o złożone zapewnienia spadkowe Sąd ustalił, że spadkodawca w chwili śmierci pozostawał w związku małżeńskim z E. W. oraz posiadał z tego małżeństwa pięcioro dzieci: uczestników M. S. (2), M. P., M. W. (2), M. W. (1) i J. W. (2). Sąd ustalił nadto, że spadkodawca miał jeszcze jedną, przedmałżeńską córkę, a mianowicie wnioskodawczynię P. L. (1).

Ponieważ w trakcie sporządzania protokołu dziedziczenia czworo dzieci spadkodawcy złożyło oświadczenia o odrzuceniu spadku, a mianowicie M. P., M. W. (2), M. W. (1) i J. W. (2), zaś żona E. W. i córka M. S. (2) złożyły oświadczenia o prostym przyjęciu spadku i żadna z osób odrzucających spadek nie uchyliła się skutecznie od skutków prawnych odrzucenia spadku, należało pominąć spadkobierców odrzucających spadek, bowiem wyłączeni są od dziedziczenia, tak jakby nie dożyli otwarcia spadku (art. 1020 k.c.).

Wnioskodawczyni nie składała oświadczenia o przyjęciu, bądź odrzuceniu spadku, wobec czego zastosowanie do niej miał art. 1015 k.c. uznający, iż przyjęła ona spadek w sposób prosty.

Mając na względzie, że żaden ze spadkobierców ustawowych nie zrzekł się dziedziczenia, nie został uznany za niegodnego dziedziczenia oraz, że nie ma innych osób uprawnionych do dziedziczenia należało przyjąć, iż spadek po J. W. (1) na podstawie ustawy nabyli: żona E. W. oraz córki: M. S. (2) i P. L. (1) – po 1/3 części.

Ponieważ wnioski uczestników o zatwierdzenie uchylenia się od skutków odrzucenia spadku zostały oddalone o wnosila wnioskodawczyni P. L. (2), Sąd zasądził na jej rzecz od tych uczestników zwrot kosztów postępowania wywołanych ich wnioskami, podobnie wobec uwzględnienia jej wniosku o uchylenie aktu poświadczenia dziedziczenia i stwierdzenie nabycia spadku po J. W. (1) odmiennie niż wnosili wszyscy uczestnicy, Sąd - zgodnie z regułą wyrażoną

w art. 520 § 2 k.p.c. – obciążył wszystkich uczestników kosztami poniesionymi przez wnioskodawczynię w częściach równych. Koszty sprawy o stwierdzenie nabycia spadku to 127 zł (w tym opłata sądowa od wniosku 50 zł, koszty zastępstwa radcy prawnego 60 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł) podzielona na 6 uczestników daje kwotę po 21,16 zł. Do tej kwoty należy dodać w przypadku uczestników M. P., M. W. (1), M. W. (2) i J. W. (2) koszty zastępstwa w sprawie o zatwierdzenie uchylecia się o skutków prawnych odrzucenia spadku po 60 zł wobec reprezentowania jej przez radcę prawnego przeciwko każdej z tych osób, zatem łącznie od każdego ze wskazanych czworga uczestników zasądzono po 81,16 zł, jako sumę wskazanych kosztów w połączonych sprawach.

W związku z powyższym, na podstawie powołanych przepisów, należało orzec jak w sentencji postanowienia.